

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Quot mala Judaeis obvenerint post Christi necem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

quaquam imperitus philosophia, ad respondendum ejus criminationibus se parabat. Verum prohibitus est à Cajo, iussuq; ut ab ipsius conspectu abscederet. Tantaque erat Cæsarialis iracundia, ut nemo dubitaret quin Judeos gravissimè esset multeturus. At philo contumelia affectus cum discederet, circumstantibus Judæis dixisse fertur, bono ipso animo esse oportere, cum Caius quidem ipsis succenseat, reipublicæ Deum sibi hostem constituerit. Hæc Josephus. Sed & idem philo in eo libro quem de legatione sua conscripsit, que tunc temporis gesta sunt, singula accurate refert. Ex quibus, omisis quamplurimi ea duntaxat apponam, quæ legentibus evidenter ostendant, has calamitates ob facinus illud quod in Christum admirerant, confessim nulla mora interposita Judæis contingisse. primum igitur narrat principatu Tiberii Augusti Sejanum quendam in urbe Roma, qui tunc apud Imperatorem plurimum poterat, omni studio laborasse, ut gentem illam funditus perderet: in Judæa vero pilatum, cuius temporibus pia culum illud adversus Servatorem nostrum commissum est, dum in templo Hierosolymorum, quod etiam tum stebat, præter morem institutumque Ju daeum quippiam innovare tentasset, gravissimos motus concitasse.

CAPUT VI.

Quot mala Iudeis obvenerint post Christi necem.

Huc refer
Niceph.
c. 10. l. 2. **N**TARRAT deinde quomodo post interitum Tiberii Caius cum Imperio Romani administrationem suscepisset, & alios quamplurimos innumeris affecit injuriis, & omnium maximè Judeos graviter affixit. Quæ quidem breviter collecta ex ipsius Philonis verbis licet cognoscere. Eiusmodi, inquit, Caius fuit temeritas ac poteria, cum adversus omnes, tūm præcipue adversus Judeos. Quibus infensus omnes eorum profechas ab Alexandrinorum urbe incipiens sibi vindicavit, & imaginibus ac itatus suis complevit. Nam cū malios statuas sibi dedicare sineret, ipse quodammodo eas sibi dedicare videbatur. Denique templum illud quod Hierosolymis intactum adhuc permanserat, & omni asylorum prærogativa donatum fuerat, in templum sui nominis comutavit, ut deinceps Jovis præsentis junio-

A τε Ἀλεξάρχῳ αδελφὸς ἦν, καὶ φιλοσοφίας σκληρούς, οἰος τε λιγὸν ἐπὶ διπλογίᾳ χωρεῖν τὸν κατηγορημένων διακλείειν οὐδὲν Γαῖας, καλεύτας εἰς ποδῶν ἀπελθεῖν φειρυγῆς τε ὄν, Φανερός λιγὸν ἐργασμόρος πδενὸν αὐτὸς. διὰ φίλων ἔξιτον διπλεργόμενος, καὶ φτονίας τε τοῦ Γεδαιίας οἱ μὲν αὐτὸν πόσιν, οἱ δὲ ταρρέν. Γαῖας μὲν αὖτοις ὀργούμενοι, ἔργῳ δηδήτων Θεὸν διπλαρεζαγούσιος. ταῦτα δὲ Γεωπότιοι, οὐδὲν δὲ Φίλων εἰς ἡ σωμάτρας πεσούσια, τὰ καὶ μέρες αἰγελέως τῶν τότε πεαχθεῖν τον διπλοῖς ὄν τὰ πλεῖστα παρεῖ, σκείνα μόνα διαθίσσομαι, διὰ ὃν τοῖς ἀντυγχάνοντος φανερόντελαι μόνηλα περιέχουσαν ἔνεκεν, Γεδαιίας συμβεβηκότων. πεδῶν δηδούι καὶ Τίβερεον, Δημόδη τῆς Ρωμαίων πόλεως ἰσορεῖταινον τον τοτε διαδικαστικοῖς πολλὰ διωράμφον, ἀρδην τὸ παῖν ἔθνος διπλότητα πεποιησας περδόν. Δημόδη τοῦ Γεδαιίας Πιλάτου καθ' οὐτα τοῖς Καΐνοις τετόλμηται, περὶ τὸ σὺν Γερεσολύμοις ἐπ τοτε σωματιώς ιερῷ, ἐπτηρησατά παραδικόν τοῦ Γεδαιίας ζέον, τὰ μεγάλα αὐτὸς αἰναρεζεῖται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

Οὐαὶ Γεδαιίοις συνιέβοντι μηδὲ τὰ κατὰ τὸν Χειρόν
τολματι.

MΕΤΑ δὲ τὸν Τίβερειον τελευτὴν, Γαῖας τοιούτοις παρειληφότα, πολλὰ μὲν εἰς πολλὰ καὶ ἄλλα συνεισαγμεία, παντων διμάλιστα τὸ παῖν Γεδαιίων ἔθνος διπλοκροῖ κατεβλάψαις αὐτὸν διπλαχεῖται πάρεστι διὰ τὸν αὐτὸν καταμαθεῖν φωνῶν, εἰ αὖτις καὶ λέξη ταῦτα γεράφει. τοσαῦτη μήδοις περὶ Γαῖας τοῦ θῆτος πν αναμαλία περὶ ἀπαντάς, διαφερόντως δὲ περὶ τοῦ τοῦ Γεδαιίων θρόνου διχαλεπῶς απεκθανόμενος, τὰς μὲν σύνταξις ἀλλαγῆς πόλεσι παρεστήσας, διὰ τὸν κατὰ Αλεξανδρειαν διέξαρψε σφετερεῖται, καταπλήσας εἰκόνων καὶ ἀνδρούτων τοῦ ιδίας μορφῆς. οὐδὲ ἑτέρων σύναθεντων ἐφιεῖς, αὐτὸς ιδρύεται δινάμει. τὸν δὲ εἰ τῇ ιερᾷ πόλει νεών δὲ λοιπός πν αἴτιος θρόνος αἰσχυλίας ηξιωμάρθρος τοῦ πάστος, μεθημόζετο καὶ μετεχηματίζει εἰς οἰκεῖον ιερῷ, ἵνα διὸς ἐπιφανεῖς νέοι θεματίζῃ Γαῖα. μυεία μὲν δὲν αἴτια

δινά καὶ πέρη πάσις διηγήσεως ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Αἰλεξανδρεῖαν συμβεβηκότα Γεράσιος, ἃντας εἰς διηγήσεως συγχεδύματα, ὡς ἐπέγενον τοὺς διερήθρους, οὐδεῖς. σωσάσθε εἰς αὐτὸν καὶ ὁ Γασπαρός, ὁ μόνος διπό τῷ Πιλάτῳ χείρων καὶ τῷ κατὰ τὸ Σωτῆρος ιμβρὸς τεθλυμηρών, τας κατὰ πάντος τῷ ἔθνες ἀναρρέας σημαίνων συμφορές. ἀλλεσθήσας καὶ εἰς τὸν θεόν τοις διηγήσεως Γεράσιος πολέμος αὐτοῖς συλλαβαῖς δηλοῖ λέγων πεμψθείς τοῖς Γεράσιαις Πάπιξοπότοις Τιβερίεσίν Πιλάτῳ, νύκτως κεκαλυμμένας εἰς Ιεροσόλυμα παρεικομίζεταις Καισαρεῖς εἰκόνας σημαῖαν καλεσθεῖται. τέτοιο μεθ' ήμερον, μεγιστῶν ταραχῶν πήγαν τοῖς Γεράσιοις, οἱ γέρενοι, τοσούτων οὖλων ἀξεπλάγυσαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῷ νόμῳ. ἔδει γὰρ αἴξιστον εἰν τῇ πόλει δείκνυτο πιθανός. ταῦτα δὲ Συγκέντας τῇ τῷ εὐαγγελίων γεροφῇ, εἴτε οἱ οὐκ εἰς μακρούν αὐτοὺς μετῆλθεν, λιμέρηται εἰπεῖται οὐτοὶ Πιλάτῳ φωνήν, διηστὸς οὐκ ἀλλοντὸν μόνον ἔχειν ἐπεβόων Καισαρεῖς βασιλέα. εἶτα δὲ καὶ ἀλλοί εἰσῆντος ὁ αὐτὸς Συγκέντας ίστορεῖ μετελθεῖν αὐτὸς συμφορέαν εἰν τέτοιοι. μηδὲ ταῦτα ταραχὴν ἐτέραν σύνειν, τὸν ιερὸν Θησαυρὸν καλεσται τὸ κορεοντας. εἰς κατελαγὴν οὐδέταν Σεβαστούντων. κατέπειτα δὲ διπό τοις τριακοσίαις σοιδίαις. τοσούτοις δὲ γανάκησις λιμένος καὶ τὸ Πιλάτῳ παρέγνωτο εἰς Ιεροσόλυμα, πεισάντες τὸ βῆμα κατεβόων. ὁ δὲ, τοσούτοις μὲν καὶ ἄλλοις τοις ταραχὴν, τῷ πλήθει τοὺς σεβαστάς εἰνόπλακε ιστον, εἰδῆσιν οἰδιωτικὰς κεκαλυμμένης ἐγκαταλιπεῖταις. καὶ ξίφος μὲν καὶ σπαθῆς καλύπτας, ξύλοις δὲ παισιν τοὺς κενραγοτας ἐγκελδυσάμενός τοις, σωθημα δίδωσιν διπό τὸ βῆματος. τυπλομέραιος οἱ Γεράσιοι. πολλοὶ μὲν διπό τῶν πληγῶν, πολλοὶ δὲ τὸ σφῶν αὐτῶν εἰντὸν φυγὴν καταπατήθεντες ἀπάλλοντο τοσούτοις τοις ταραχὴν τοὺς διελιπον τοὺς τε πόλιν καὶ τὸν Γεράσιαιαν ἀπαταντασσόντες καὶ πόλεμοι, καὶ κακῶν ἐπαλληλοι μποχαναί, εἰσότε τὸ πανύστατον ή κατὰ Οὐεστατικὸν αὖτες μετῆλθεν.

F iij

se, donec ultima illos imperante Ve-
spasiano clades obsidionis opprescit.
Hoc igitur modo divina justitia Judaeos
ob commissum adversus Christum pia-
culum infecuta est.

САРИТ VII.

Qualiter Pilatus violentas sibi manus intulerit.

Huc re-
fer Nic-
ephor. 10.
cap. 1.
2. Jo-
seph.lib.
18. c. 11.
Antiq.

NEQUE verò illud prætereundum est, Pilatum ipsum qui Servatorem nostrum morti addixit, postmodum imperante Cajo, cuius nunc tempora prosequimur, in tantas incidunt calamitates, ut mortem sibi consenseret, suorumque ipse scelerum vindex esse coactus fuerit: divina scilicet justitia in illum, ut par erat, serviente. Idque à Græcis Scriptoribus proditum est, qui Olympiadum seriem & quæ quibusque temporibus gesta sunt, conscripsere.

САРИТ VIII.

De fame qua Claudio imperante accidit.

Huc re-
fer Ni-
cephor.
cap. 11. &
12. lib. 2.

INTERA CAJO qui vix quatuor annis Imperium tenuerat, Claudius Imperator succedit. Cujus temporibus universum propè orbem terrarum famæ oppressit, quam quidē Scriptores à nostra religione alienissimi in suis etiam historiis commemorarunt. Atque ita Agabi Prophetæ prædictio de imminentे fame, cuius in Actibus Apostolorum fit mentio, exitum sortita est. Ceterum Lucas postquam de fame illa que principatu Claudi Auguti contigit narravit in Actibus, fratresque Antiochiae degentes stipem viritim collatam Christianis in Judea commorantibus per Paulum & Barnabam misere retulit, hæc deinceps adjungit.

САРИТ IX.

Martyrium Iacobi & Apostoli.

EODEM tempore Claudi scilicet Augusti principatu Herodes Rex aggressus est affigere quosdam ex Ecclesia, & Jacobum Joannis fratrem gladio interfecit. De hoc Jacobo rem prorsus memoriam dignam refert Clemens in septimo Institutionum libro, prout eam à majoribus accepérat. Ait enim eum, qui Jacobum judicio obtulerat, cum illum vidisset, Christi fidem libere

A πολυορχία. Γεδαῖς μὲν ὅσῳ κατὰ τὸ Χει-
σετολμήκασι, ταύτη πητὰ ἐκ τῆς θείας
μετήνει δίκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Ως ἡ πιλάτῳ εἰστὶν διεγέρθαι.

ΟΥκ αἴγοντις ἡ αἴξιον, ως καὶ ἀντὸν ὄπει-
νον τὸν Πτολεμαῖον τεστῆρος Πιλάτου, κατὰ
Γαίον ἐτόξεις ξερόντες διέξιμεν, τοσαῦταις φε-
πεσεῖν κατέχει λόγος συμφορᾶς, ως ἡ αἴ-
ναγκης Φονδηλωίας ἐστὶ τὴν πμαρὸν ἀντόχε-
ια θρέας τῆς θείας ως ἔσκε δίκης οὐκ εἰς
μακρῷ ἀντὸν μετελθεστης. ισορθον ἐλλήνων
οἵτις Ολυμπιαδας ἀμάτοις κατὰ ξερόντες
πεπαγμένοις άναγεγέψαντες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Πτελεῖ τὴν κατὰ Κλαύδιον γεννημένην λίμνην.

Αλλὰ γὰρ Γαίον ἐδόλεις τέλαρον ἔτει
τὴν δέχην καταχόντα, Κλαύδιον δι-
τεράς διαδέχεται καθ' ὄντα μετ' της οἰκε-
μόρην πεσαντος, τόπον ἡ καὶ οἱ πόρρω τε καθ'
ημᾶς λόγης συγγενεῖς ταῖς ἀντρῶν ισορίαις
παρεδοσαν, ἢ καὶ ταῖς προσέξεις τῷ Αποστο-
λῳ Αγάλεις ψευφίτες τοῖς τοῦ μέλλεν ἔστε-
δαι πιμονέφοις ὄλιωτην οἰκεμόρην, πέρας
λαζανες ψεύρησις. τὸν ἡ κατὰ Κλαύδιον
λιμὸν Πτολεμαῖον διέταξε πεδάξειν οἱ
Δεκαᾶς, ισορθον τε ως δέρα διὰ Παιών
καὶ Βαρνάβα οἱ κατὰ Ανποχειαν ἀδελφοί^{τοῖς κατὰ της Γεδαῖαν} οἵ τε οἴκας οἵ τε πο-
ρές διαπεμψάμενοι ἤσαν, Πτολέμειον λε-
γον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Μαρτύρειαν Γαλάτειαν τε Αποστόλον.

ΚΑΤὸν σκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν, δῆλον ὅποι τὸν
Πτολεμαῖον, ἐπέβαλεν Ηρώδης ὁ βα-
σιλεὺς τὰς χειρούς, κακῶσαν πιας τῷ δότῳ τῆς
ἐπικλησίας, ανειλε ἡ Γαλάτειαν αδελφὸν Γα-
λάτην μαχαιρα. πειτετο δὲ Κλήμης τῷ Γα-
λάτῃ καὶ ισορθον μητέρις αξίαν σὺ τῷ τῷ
ταῦτην πειτετο διδόμενη ψεύτηται, ως ὅμη-
τος ψεύτητῷ τῷ διδόμενον. ὅποι δὴ δ